

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 11. Quædam notanda in examine peccatorum carnalium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

gratiis pro beneficiis, recidendo in peccata. §. De periculo peccandi, cui sæpè se exposuit, de dubiis, quæ habuit, an aliquid esset peccatum, & tamen operatus est cum illis. Denique accuset se pœnitens de omni alia re, in qua Deum offendisset, vel fuisset causa, ut alter offenderet, &c.

Nota tamen, quòd hæc omnia, & singula non à quocumque Pœnitente petenda sint, sed prudens Confessarius illa tantummodò interrogabit, quæ probabiliter judicabit esse commissa à suo Pœnitente, cum quo agit, habitâ ratione ipsius statûs, conditionis, & officii: & quando advertit ipsum Pœnitentem ex se satis suam conscientiam exonerare, non debet Confessarius ipsum turbare, & ejus interrumpere Confessionem, nisi omittat quasdam circumstantias explicatu necessarias.

§. II. *Quædam notanda in examine Peccatorum carnalium.*

Methodum examinandi in hac materia circa detestandæ pollutionis peccatum dedimus fol. 24. modò quæ specialia occurrunt, annectimus.

1. Parcè, & cautè se gerere debent Confessarii in interrogationibus peccatorum carnis cum mulieribus: quia præstat aliquando Sacerdotem minùs perfectè peccatum Pœnitentis intelligere, quàm vel illi, vel sibi aliquod scandalum creare.

2. Porro

2. Porro Confessarii debent abstinere à curiosis, & sacrilegis interrogationibus, quæ profanant, & odiosum reddunt hoc Sacramentum, cum scandalo Pœnitentium: & licet ipsi Pœnitentes fortè non scandalizentur, alii tamen, qui ita agi intelligunt, offenduntur: ideoque non tantum possunt, sed etiam tenentur Pœnitentes non obtemperare ejusmodi interrogationibus, quæ ad peccata illorum non pertinent, neque sub sigillum cadunt. Undè non tenetur Pœnitens etiam interroganti Sacerdoti aperire quis sit ipse, aut quis sit complex, quando ad peccati explicationem id non pertinet: ubi habitet, aut cui cohabitet, quando ea peccato impertinentia sunt: neque an sit conjugatus, si matrimonium non offendit, neque an sit Religiosus, si castitatem, paupertatem, obedientiam non violavit. Contra illos Confessarios invehitur *Malderus* tract. de sig. Conf. c. 19. dicens, eos habere partem cum negotiantibus in templo, qui curiosè inquirent ea, quæ ad peccata Pœnitentis non pertinent, vel quæ speciem avaritiæ præ se ferunt, V. G. an Pœnitens sit dives, an proles habeat, an testamentum fecerit, an pia legata fecerit, & in cujus utilitatem, maximè, si addat commendationem pro se, aut pro aliis, & suadeat mutationem factæ dispositionis sinè justa causa: fœdè, & sacrilegè abutuntur sacra Confessione ad nundinationem, qui non solùm se hæredes scribi procurant, sed à Pœnitentibus enormes donationes postmodum pœnitendas inter vivos accipiunt, vel sibi erogari pro

procurant turpis & sacrilegi lucri aviditate, quæ Pœnitentes ipsi contemptu divitiarum, eorum suasu à se abdicant, ut jam ipsi magis sint domini peculii confitentium, quàm ipsi Pœnitentes.

Ita faciendo incidunt in iudicium Giezi pueri Elisæi, & lepra, quam gratis non curant, eis incipiet adhærescere. Præeat potiùs Sacerdos in paupertatis studio pœnitentes, quos ad divitiarum contemptum excitare debet. Thezaurizent potiùs Patres spirituales suis filiis spirituales thesauros, & cœlestes; terrenos sibi ab iis non capent, non enim debent filii parentibus thesaurizare. Non inveniatur itaque iniquitas ista in hæreditate Jacob. Ita Illustriss. Malderus.

3. Confessarii non debent nimis esse importuni in inquirendis circumstantiis solùm aggravantibus, præsertim quando Pœnitens nullam ejus rei præbet occasionem, & ex examine harum circumstantiarum majus timetur malum, ne nimis emungendo, sanguinem eliciant.

4. Non descendant etiam ad particulares circumstantias peccatorum carnalium, quia delectabilia, quantò magis considerantur, tantò magis sunt apta movere, & nocet talis interrogatio & confessori, & confitenti: sufficit enim habere ultimam speciem peccati in hujusmodi, & circumstantias, quæ cadunt sub speciali prohibitione: undè nullo modo descendant ad alia specialiter, ne potiùs sint contaminatores, quàm Confessores, qui sæpissimè peccant mortaliter,

320 TRACT. DE SACRAM. POENITENTIÆ.
taliter, delectando hujusmodi interrogationibus, & propter delectationem faciendo eas.

CAPUT V.

Resolutiones practicæ procedendi cum relabentibus, & consuetudinariis.

§. I. De crebro in crimina relapsu.

NON diffiteor, quin pœnitentia sæpè in idem crimen relabentium possit esse quandoque vera: sed id probandum assumo, recidivam crebram, & citam in crimina adeò esse suspectam, ut sæpissimè absolutio differatur prudenter. Audi S. Thom. à Villa-Nova Conc. 6. in Dom. 4. Adventûs: *Vis cognoscere, quod propositum sit legitimum, & quod adulterinum? Si post STATIM MUTAS propositum, & redis, crede tunc anima, hic quem habes, non est tuus vir: est propositum adulterinum, nam non agit vitam longam cum uxore conscientia.*

Si ergò Confessarius advertit pœnitentem sæpiùs in eadem labi crimina sine conscientia remorsu, & ex mediorum præscriptorum neglectu, proponat illi

1. Amentiam illorum ægrotorum, qui oblatas sæpè potiones medicas, quibus certam obtinerent salutem, spernunt. 2. Quale propositum censeretur habere, qui viro honorato post impactam alapam, se de injuria illata dolere assereret continuè, moxque à condonatione ob-
tenta